

Marrakech Golf Festival (10 – 17 februari 2018)

Bij aankomst op de luchthaven staan we tot onze verbazing, in een lange rij voor de douane i.v.m. de aankomst van nog 4 andere vliegtuigen. Het is even wennen aan de Afrikaanse cultuur. Overigens is het handig om enkele Franse zinnestjes paraat te hebben "bonjour madamme, monsieur" de voertaal is nl. Frans, maar op de golfbanen, restaurants en hotels spreekt men gelukkig ook Engels.

Op weg naar het hotel, nadat we wel 45 taxichauffeurs hadden getrotseerd die met borden ons toewuifden, zie je direct dat Marrakech met 1 miljoen inwoners een chaotische, drukke stad is. De karren getrokken door ezels, de Afrikaanse outfit van de inwoners, de vele scooters, taxi's en voetgangers maken zichtbaar dat je in een Afrikaans land bevindt. Aangekomen in het prachtige authentieke Palmeraie Palace hotel, met buiten bar en zwembad, komen we op adem in een oase van rust.

Om er in te komen beginnen we de volgende ochtend op de golfcourse bij het hotel. De baan ligt er goed bij maar is niet geweldig, dat ontdekken we later in de week. Marrakech telt 14 golfbanen. Elke dag verbazen we ons na een busrit door steenachtige woestijn, ergens in 'the middle of no-where' een prachtige baan aan te treffen.

Het Noria golfresort is nieuw, heeft een modern clubhuis en een indrukwekkende par-3 hole, over een rechthoekige vijver met een evenzo rechthoekige green. Vervolgens spelen we op de Samana Golf & Country Club. In Marokko is het gebruikelijk dat je of een caddy reserveert of je neemt een buggy mee de baan in. Vaak is het niet de bedoeling dat je zelf je trolley meeneemt. De caddy s dragen je tas en geven je de lijnen aan. Heel prettig als je de baan niet kent, maar niet iedereen houdt ervan 18 holes lang op de vingers te worden gekeken. In dit geval is een buggy de betere oplossing.

Woensdag is een vrije dag. 's Morgens werd een clinic gegeven door een golfpro uit Schotland die overigens met 3 dames van de ladies European Tour (LET) buiten mededinging meededen aan het toernooi. 's Middags was er een bezichtiging olv een gids naar het oude deel van Marrakech.





Wij bezochten het paleis met zijn prachtige architectuur en de "souk", waar je beter niet alleen in kunt gaan. In hele nauwe straatjes en een wirwar van steegjes worden alle "waar" te koop aangeboden. Wat opvalt is dat zowel jong als oud niet veel aandacht heeft voor de toeristen maar meer geïnteresseerd zijn in hun mobieltjes, (ook Marokkanen zijn geobsedeerd). Er werd nauwelijks aan je getrokken om vooral toch maar iets te kopen tenzij je een van de producten wat nader wilt bekijken, dan ben je aan de beurt.



De volgende dag speelden wij op het Assoufid Golf Club. Het is een nogal technische baan waar je rekening moet houden met doglegs en diepe bunkers. Deze laatste kun je dus beter vermijden.

Het prachtige Palmgolf Ourika was de laatste baan waar we speelden. Hier is een buggy verplicht met als verrassing een mooi scherm in de buggy met gps en de lay-out van de holes. Heel praktisch.



Voor het afsluitend galadiner en de prijsceremonie had de organisatie een restaurant annex nachtclub gereserveerd. Hier werden we getrakteerd op een heerlijk diner begeleid door traditioneel Marokkaanse musici. Daarna werd er een show gegeven door buikdanseressen, die zich heel gracieus onder de gasten begaven. Een belevenis op zich! De toernooiorganisatie deelde 3 prachtige prijzen uit voor de stableford winnaars, waaronder een weekend met greenfee's en een heerlijke massage te besteden in een van de mooie hotels in Marrakech. Wat geweldig dat ik de eerste prijs in ontvangst mocht nemen nadat ik na vier dagen spelen 132 stablefordpunten bij elkaar had verzameld.



Afsluitend kunnen we zeggen dat wij een prachtige golfweek hebben meegemaakt die voorbij is gevlogen met temperaturen van 20 gr. en meer, en dat is in februari toch niet te versmaden. Maar bovenal de schitterende golfbanen, het enthousiaste gezelschap en de toporganisatie vervolmaken een onvergetelijke week.

Geeran Gimbrere